

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

III. Nehemias auctor est Libri sibi cognominis, cujus probatur γνησιότης & antiquitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

ac scribit *אוֹתֵינוּ מִגְּדוֹלָתוֹ*, hunc ipsum esse Eſdræ. Idem probatur & ex nono capite, ubi cum de ſe dixiſſet, *Curvavi genua mea, & expandi manus meas ad Dominum Deum meum*; & orationem demum adieciſſet, quam fudit ad Deum, tum ſubneſcit: *Sic er- go orante Eſdra, & implorante eo, & ſtente.* Cum igitur Thalmudiſtæ, aliique Ebræi doctores Eſdræ aiunt librum ſuum ſcripiſſe, id ad capita tantum poſtrema qua- tuor pertinere in eorum gratiam putandum eſt.

II. Porro ex hoc Opere deſcripſit Nehemias סֵפֶר הַיְהוּדָה, ſive Librum genealo- giæ eorum qui Babylone primum Hieroſolymam redierunt; & ſeptimo ſcriptionis ſuæ capite repræſentavit. Verumtamen quoniam illic in ſecundo prioris Eſdræ, Nehemias fit mentio, qui & Atherſata appellatus eſt, quique in priore reditu non fuit, hinc mihi videtur probabile Nehemiam, cum hæc deſcriberet, nomina quoque eorum reſenſio- ni inferuiſſe, qui ſecundo reditu interfuerunt; atque ita Librum genealogiæ interpo- laſſe. Alios vero deinde deprehenſis Eſdrinæ & Nehemianæ genealogiæ diſcrepantiis, ad Nehemianæ exemplar Eſdrinam reſinxiſſe, & recompoſuiſſe.

III. Nehemiam librum ſibi cognominem lucubrariſſe Interpretēs conſentiunt, & res ipſa indicat: nam & ſe Libri auctorem in fronte profitetur, pro more Scriptorum illius temporis, Herodoti, Thucydidiſ, Timæi Locri, Ocelli Lucani, Alcmaeonis Crotoniaſ, & reliquo opere res à ſe geſtas deſcribit *ἑωυτογεγονότων*. Atqui narrata illic reſtitutionis incemium Hieroſolymæ, ejuſque Auctoris Nehemias, cum laude meminit Sirachides, Commentariorum autem ipſius & ſcriptionum, Auctor Machabaici poſterioris, ſecundo capite. Tum in autem Liber, tum & ille Eſdræ, in Ebræorum Canonem rece- ptus, & à Septuaginta Interpretibus Græco ſermone redditus eſt. Vixit porro Nehe- mias Artaxerxis ævo, non Mnemonis, ut contendit Scaliger, ſed Longimani: atque ipſius in Judæam reditus Eſdræ reditu tredecim annis eſt recentior. Fuit de Tribu Juda, ut recte notant Eufebius & Cedrenus. Nec obſtat decimum caput libri Nehemias, in quo Sacerdotes dicuntur ii quorum nomina proxime præmiſſa ſunt, inter quæ pri- mum eſt illud Nehemias; nam ad reliqua, non ad hoc, pertinet notatio iſthæc. At vitio- ſa ſunt illa, quæ leguntur primo capite Machabaici ſecundi: *ἦντις Sacerdos Nehemias aſper- gi ipſa aqua*: nam ſi Græcum exemplar conſulas, iſta reperies: *ὄντις Sacerdos τὸς ἱερῆς νεκρίας ἀπὸ τῆς ἀγῆς τοῦ Ἰδρα. ἦντις Sacerdos Nehemias aſpergere ipſa aqua.* Sub Eſdræ nomine lau- datur liber Nehemias apud Eufebium & alios, *Quia apud Ebræos Eſdra, Nehemiasque ſer- mones in unum volumen coarctantur*, inquit Hieronymus.

IV. Quamvis autem horum Librorum certa ſit fides, eos tamen Anabaptiſtæ pe- nitus repudiant: ſed & argutationibus quoque ſuis eos appetit Theologo-Politicus Philoſophus, negatque ab Eſdra & Nehemia eſſe ſcriptos, ſed longe poſt inſtaura- tum à Juda Machabæo Templi cultum conſictos à Sadducæis, forte ea de cauſſa, ut po- pulo oſtenderent Danielis Propheciis adimpletas eſſe, atque eum hac ratione in religione con- firmarent, ne de melioribus & futura ſalute in tantis calamitatibus deſperarent. Tam novæ & temerariæ opinionis unicum hoc habet argumentum, quod capite Nehemias duo- decimo nomen extet Jeddoæ Pontificis, quem Alexandro magno Hieroſolymam eunti obviam prodiſſe Joſephus narrat; & illud Darii, ejus nimirum qui Codomannus co- gnominatus eſt. Unde ſic concludit: *Neminem exiſtimare credo, quod Eſdræ aut Nehemias adeo longævi fuerint, ut quatuordecim reges Perſarum ſupervixerint: nam Cyrus omnium primus Judæis veniam largitus eſt Templum reediſicandi, & ab eo tempore uſque ad Darium decimumquartum & ultimum Perſarum regem ultra cexxx anni numerantur. Vix plu- res potuiſſet errores tam paucis verbis colligere: nam primum putat Nehemiam Cyri temporibus floruiſſe, qui Artaxerxis cœvus fuit: quatuordecim Perſarum reges nume- rat, qui à Cyro ad Darium Codomannum fuerunt omninò decem, aut ſi Patizithen & Smerdin Magos in iis numeres, ad ſummum duodecim. A tempore quo Judæis pa- triæ repetendæ poteſtatem fecit Cyrus, ad poſtremum Darium annos effluxiſſe cen- ſet cexxx, qui ad hujus obitum non multo plus quam ducenti fuerunt. Præterea, ut hæc concedamus omnia, non inde ſequitur libros Eſdræ recentiores eſſe Juda Ma- chabæo, qui pluſquam clx annis poſt Darii Codomanni obitum Judæorum dux creatus eſt. Denique quidquid ex duodecimi Nehemias capitis verbis ſequatur, minime id Eſdræ librum, ſed Nehemias ſolum oppugnat. Jam vero quod ſpectat ad Jeddoam Pontificem, & Darium Codomannum, quos Nehemias agnitos & commemoratos fuiſſe fatemur; & ad Sanaballetum Horoniten, quem Manalliſ fratris Jeddoæ Pontificis ſo- cerum fuiſſe cauſſantur, & à Dario ad Alexandrum deſeciſſe, ut eſt apud Joſephum, cum multo prius Nehemiam Hieroſolymæ muros reparantem interpellaſſet, quemad- modum legitur Nehemias quarto capite; nos reſpondemus Nehemiam puerum fuiſſe, cum primum in Judæam profectus eſt, ut qui regi eſſet à poculis, quo miniſte- rio ſere pueri fungebantur; iter autem illud incidiſſe in annum viceſimum Lon-*